Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 10 PAŹDZIERNIK 1937 Rok III

Cena 40 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . 1 zł.
Rocznie . . . . 4 zł.
Za granicą rocznie. 6 zł.

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

ADRES DLA KORESPONDENCJI: Warszawa 1, Wspólna 58 m. 1, KONTO P. K. O. 26320.

Redaktor odp.: Stanisław Łękawski, Warszawa 1, Wspólna 58 m. 1

Turniej czterech

Po zakończeniu turnieju w Sopotach w którym Polska nie była reprezentowana ze znanych już naszym czytelnikom powodów (patrz Nr. 7— Kronika) przybyli do Warszawy mistrzowie Stahlberg i Steiner. Korzystając z parodniowego pobytu sympatycznych gości Polski Związek Szachowy, WOZSz., W. T. Z. G. Sz., i Warszawski Klub Szachowy wspólnymi siłami zorganizowały mały turniej, w którym oprócz mistrzów zagranicznych wzięli udział mistrzowie krajowi: M. Najdorf i A. Wojciechowski.

Wynik turnieju rzadko spotykany, albowiem wszyscy uczestnicy zdobyli po 1½ punktu. Stahlberg zremisował wszystkie partie. Przegrali: Najdorf z Wojciechowskim, Wojciechowski ze Steinerem, Steiner z Najdorfem.

Turniej ten jakkolwiek mały miał niezmiernie sympatyczny przebieg i posiadał swoją wymowę.

Z orzecznictwa sądu rozjemczego W.O.Z.Sz.

O wykonywaniu posunięć.

W pozycji: białe — Kg1, Wf8, g7, g6; czarne — Kg6, Wa8, a2, b2; (posunięcie na czarne), czarne zrobiły posunięcie b2—b1 nie dostawiając narazie figury i mówiąc „szach". Białe zagrały Kg1—g2; czarne posunęły b1—b2 stawiając równocześnie Gońca (prawdopodobnie przez omyłkę, wskutek podobieństwa bierek Gońca i Hetmana przyp. red.) i mówiąc „szach", a dopiero później przed zrobieniem dalszego posunięcia przez białe chcą zamienić Gońca na Hetmana przeciwko czemu białe zaprotestowały nie godząc się na zamianę Gońca na Hetmana.

Orzeczenie. — Otóż w pozycji powyższej już pierwsze posunięcie czarnych było nieprawidłowe i niezgodne z przepisami § 13 p. „d" oraz p. 6-go dodatku do Przepisów Gry Szachowej Międzynarodowego Związku Szachowego (F. I. D. E.). Mianowicie przy prawidłowym wykonaniu posunięć należy niezwłocznie zastąpić piona dochodzącego wybraną figurą. Błąd ten nie został zauważony przez partnera przed wykonaniem swego posunięcia lecz dopiero obecnie ustalony.

W takich wypadkach znajduje zastosowanie § 17d wspomnianych Przepisów, który nakazuje, że w takich wypadkach należy przywrócić po-

zycję, która wytworzyła się bezpośrednio przed popełnieniem błędu i wznowić grę od tej pozycji.

Wobec tego Sąd orzeka co następuje:

a) ostatnie posunięcia partii poczynając od posunięcia czarnych b2—b1 unieważnia się;

b) obie strony rozgrywają partię nadal poczynając od pozycji podanej na wstępie.

O zapisywaniu partyj.

Przy przerwaniu partii grający białymi na którego przypadła kolejność ruchu w chwili przerwania oddał kopertę nie zapisując żadnego posunięcia co ujawniło się w chwili wznowienia partii i otwarcia koperty. Strona przeciwna zgłosiła przeciwko temu protest.

Orzeczenie. — Przepisy Gry Szachowej Międzynarodowego Związku Szachowego (F. I. D. E.) nie przewidują wprawdzie ściśle takiej właśnie sytuacji, jednak przewidują one w § 17c sytuację podobną polegającą na tym, że w kopercie zostało zapisane posunięcie nieprawidłowe i błąd nie może być sprostowany z całą pewnością przez kierownika zawodów; w takim wypadku zalicza się partię jako przegraną przez sprawcę błędu.

Otóż powyższy rygor winien być zastosowany również w niniejszym przypadku ponieważ nie zapisanie żadnego posunięcia jest w istocie swej tym samym, co zapisanie posunięcia nieprawidłowego i miałoby ten sam wpływ na dalszy przebieg partii — wpływ, który nie pozwala na dopuszczenie do dalszej gry z uwagi na wytworzenie nierównych szans.

Celem wprowadzenia przepisu o zapisywaniu posunięć i pozostawieniu ich w zamkniętej kopercie, było dążenie do zrównania szans obu partnerów w chwili przerwania partii, do uniknięcia, aby ktorykolwiek z nich miał dłuższy czas do namysłu i analizy odpowiedzi na posunięcie już przez przeciwnika zrobione i znane jemu, podczas gdy drugi partner dopiero siadając do szachownicy miałby odpowiedź przeciwnika i w swej grze miałby czas ograniczony zegarem. Dopuszczenie do naprawienia błędu, a więc do zrobienia nowego posunięcia po wznowieniu partii, po okresie namysłu trwającym od chwili jej przerwania, zniweczyłaby równość szans stawiając w korzystniejszej sytuacji jednego z graczy i to właśnie tego, który popełnił błąd — czego należy uniknąć.

Zupełnie analogiczną sytuację stworzyłoby zezwolenie na poprawienie błędu, polegającego na niezapisaniu wogóle posunięcia — to też, słuszność wymaga zastosowania tych samych konsekwencyj ze względu na całkowitą analogię sytuacji.

Wobec tego Sąd orzeka co następuje:

Partię zalicza się za przegraną grającemu białymi, który oddał kopertę przy przerwaniu partii bez zapisania posunięcia.

PARTIE

Z MECZU CZTERECH W WARSZAWIE.

Partia Nr. 231 Gambit hetmański
Najdorf Wojciechowski

1. d2—d4, d7—d5; 2. c2—c4, e7—e6; 3. Sg1—f3, Sg8—f6; 4. Sb1—c3; Gf8—e7; 5. e2—e3, 0—0; 6. Gf1—d3, Sb8—d7; 7. 0—0, d5:c4; 8. Gd3:c4; c7—c5; 9. Hd1—e2, c5:d4; 10. e3:d4, Sd7—b6; 11. Gc4—b3, Gc8—d7; 12. Sf3—e5, Wa8—c8; 13. Wf1—d1.

Białe przerzucają wieżę przez d3 na linię „h".

13. ... Sb6—d5; 14. Wd1—d3, Wf8—e8?

Czarne mają niewątpliwie gorszą pozycję, ostatnie jednak posun. pogarsza sytuację. Z powodu odejścia wieży z f8 osłabia się silnie punkt f7, co się wkrótce okaże. Lepiej znacznie było b5.

15. Wd3—h3, b7—b5; 16. Gc1—g5, h7—h6;

Na 16. ... b4; nastąpi 17. Se4 z groźbą S:f6†, S:f6, 19. G:f6, G:f6; 20. Hh5 z wygraną białych. Jeśli czarne po 17. Se4 grają S:e4 nastąpi 18. H:e4, f7—f5; (g7—g6?, 19. S:f7 i t. d.). 19. He4:f5, e6:f5; 20. G:d5†. Kg8—f8; 21. Se4—g6†, h7:g6; 22. Wh3—h8† mat.

17. Gg5:h6! g7:h6; 18. He2—d2! Sf6:g4!

Na 18. ... Gf8, 19. Wg3†, na 18. ... h5. 19. Hg5† i t. d.

19. Se5:g4, Ge7—g5; 20. Hd2—d1; Sd5—f4; 21. Wh3—g3?

Należałoby 21. Wf3! z groźbą zyskania figury przez h4. Po jedynej obronie h5 nastąpi Se5! i wobec licznych gróźb poz. czar. jest beznadziejna.

21. ... Kg8—f8; 22. Gg4—e5; f7—f6; 23. Se5—f3, Sg4—h5; 24. Wg3—h3, Sh5—f4, 25. Sf3:g5; h6:g5; 26. Wh3—h7, Kf8—g8; 27. Hd1—b1, b5—b4; 28. g2—g3, b4:c3; 29. g3:f4. c3—c2; 30. Gb3:c2, f7—f5!; 31. Wh7—h5, g5:f4; 32. Gc2—b3, Kg8—g7; 33. h2—h4?

Błąd, po którym sytuacja się zmienia.

33. ... We8—h8; 34. Wh5—g5†, Kg7—f8; 35. Hb1—e1, Wh8:h4; 36. He1—b4†, Kf8—f7; 37. Wg5:f5†, Kf7—g6; 38. Wf5—e5, f4—f3; 39 Hb4—d6??

Decydujący błąd, ale w pozycji przegranej.

39. ... Wh4—g4†. 40. Kg1—f1, Ge7—b5†.

Czarne poddały, gdyż tracą hetmana.

Partia Nr. 232 Sycylijska
L. Steiner M. Najdorf

1. e2—e4, c7—c5; 2. Sg1—f3, d7—d6; 3. d2—d4, c5:d4; 4. Sf3:d4, Sg8—f6; 5. Sb1—c3, e7—e6; 6. Gc1—g5, a7—a6!

W razie 6. ... Ge7; 7. Hd2 z groźbą 8. G:f6, G:f6; 9. Sd—b5, Ge7; 10. 0—0—0 i zdobywa piona d6. 7. f2—f4.

Posunięcie wybitnie agresywne. Solidniejsze Hd2.

7. ... Sb—d7; 8. Gf1—c4, b7—b5;

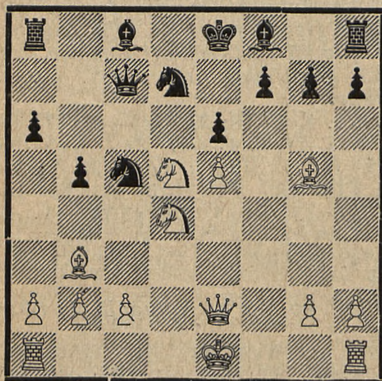
W razie 8. ... Ge7 nastąpi 9. G:e6! f:e6; 10. S:e6, Ha5; 11. S:g7†, Kf7; 12. Sf5 i białe mają 3 pionki za figu-

rę oraz dobrą pozycję, ponieważ na 12. ... S:e4 nastąpiłoby Hh5† i t. d.

9. Gc4—b3, Sd7—c5; 10. e4—e5. d:e5; 11. f:e5, Hd8—c7!

Po 11. ... h6, 12. Gh4, g5 pozycja czarnych byłaby rozbita. Po 12. e:f6, He5† i H:g5; czarne mają parę gońców przy dobrej pozycji.

12. Hd1—e2, Sf6—d7; 12. Sc3—d5!?

Błędność tego posun. zostanie wykazana w partii. Należało 13. 0—0—0 i czarne nie mogą bić na e5 np. 13. ... S:e5; 14. Sd:b5! z groźbą S:c7 i H:e5 i czarne przegrywają. Po 13. ... H:e5; 14. H:e5, S:e5; 15. S:b5! z groźbą mata na d8.

13. ... Hc7—b7!

Po 13. ...e:d5 wygrywa biały w następujący sposób: 14. e6, Sb6; (14. ... Sf6; 15. G:f6; g:f6; 16. e:f7†, K:f7; 17. G:d5† i t. d.) 15. e:f7†, K:f7; 16. 0—0†, Kg8; 17. W:f8†! K:f8; 18. Wf1†, Kg8; 19. He8 mat.

14. 0—0—0?

Biały przypuszcza, że i teraz czarny nie może brać skoczka. Należało odejść skoczkiem d5.

14. ... h7—h6!!

Najpierw „lufcik“ a potem bicie skoczka na d5.

15. Gg5—h4, e6:d5!; 16. e5—e6, Sd7—b6; 17. e:f7†, K:f7; 18. Wh—f1†, Kg8; 19. He2—e8.

Teraz już nic nie daje 19. W:f8†, K:f8; 20. Wf1†. Kg8; 21. He8† i król ucieka na h7.

19. ...Gc8—f5! 20. He8—e5,

Na 20. Gd8 następuje 20. ... Kh7; 21. W:f5, S:b3†, 22. a:b3, Gd6; 23. Hc6, H:c6; 24. S:c6, W:d8; 25. S:d8, W:d8 i czarny ma 2 figury za wieżę.

20. ... Gf5—g6; 21. Sd4—e6, Sc5:e6; 22. He5:e6†, Kg8—h7; 23. Gh4—f2, Sb6—c4; 24. h2—h4, Wa—e8; 25. He6—h3, Hb7—c8; 26. g2—g4, Sc4—d5!; 27. hd4—h5, Gg6—e4; 28. c2—c3, Sa5:b3†; 29. a2:b3, Gf8—e7; 20. Gf2—e3, Wh—f8; 31. Hh3—g3, b5—b4; 32. Ge3—d2, b4:c3; 33. b:c3, Ge7—a3† mat.

Na 32. G:c3 wygrywa lekko 33. ... Gg5†; 34. Wd2, W:f1† i t. d.

Z MECZU O MISTRZOSTWO ŚWIATA.

I PARTIA.

Partia Nr. 233 Obrona słowiańska
Dr. M. Euwe Dr. A. Aliechin

1. d2—d4, d7—d5; 2. c2—c4, c7—c6;

Aliechin wybiera obronę słowiańską, w której Euwe jest wielkim specjalistą. Dąży on w tej partii nietylko do wygranej, ale i do obalenia teoretycznej wiedzy Euwego a tym samym odebrania mu wiary w swoje siły. Champion świata nie dał się jednak wyprowadzić z równowagi i zastosował w 14 posun. nowość teoretyczną. Aliechin długo nad nią myślał, ale po 2 posunięciach dopuścił się strategicznego błędu i partię przegrał.

3. Sg1—f3, Sg8—f6; 4. Sb1—c3 d5:c4; 5. a2—a4, Gc8—f5; 6. Sf3—e5, Sb8—d7; 7. Se5:c4, Hd8—c7; 8. g2—g3.

Posunięciem Hb3 próbowali rosyjscy mistrzowie powstrzymać e5, ale okazało się to chybionym. W partii Petrov — Capablanka (Baden) nastąpiło 8. Hb3, e5!; 9. d:e5, Sc5; 10. Ha2, Sa6! i czarne mają wygraną.

8. ... e7—e5; 9. d:e5, Sd7:e5; 10. Gc1—f4, Sf6—d7; 11. Gf1—g2, f7—f6; 12. 0—0, Wa8—d8; 13. Hd1—c1, Gf5—e6;

Na pierwsze 13 posunięć zużyli obaj mistrzowie 5 minut. Niema się czemu dziwić; grali bowiem główny wariant obrony słowiańskiej, z którym są dobrze obeznani i który kilkakrotnie już występował w poprzednim ich meczu. Dopiero następne posun. Euwego jest nowością.

14. Sc3—e4;

Dotychczas grywało się 14. S:e5, S:e5; 15. a5, a6; 16. Se4, Gb4; 17. Sc5. Gc8; 18. Gd2 i t. d. jak np. w partii Fine — Capablanka. Autorem nowego posun. jest wiedeński mistrz Hönlinger, który polecał je jeszcze przed 2 laty.

14. ... Gf8—b4;

Na 14. ... G:c4 następuje 15. H:c4, S:c4; 16. G:c4 i białe mają parę gońców.

15. a4—e5, 0—0; 16. a5—a6, b7:a6;

To jest Aliechin. Każdy inny mistrz zagrałby b7—b6 lub b7—b5 i starałby się wykorzystywać słabość piona a6. Aliechin jednak omija strategiczne drogi a przechodzi do taktycznych. Na nieszczęście jednak to posun. stało się przyczyną jego porażki.

17. Sc4:e5,

A to jest Euwe! Mógł grać bardzo silnie 17. W:a6, Hb7; 18. S:e5! H:a6; 19. S:c6, Wc8; 20. S:b4; jeżeli w 18. ... f:e5; 19. W:c6; Wc8; 20. Sg5! i biały w obu wariantach wygrywa — ale poco tyle kombinować, gdy wystarczy otrzymać bez trudu małą przewagę.

17. ...S:e5; 18. Se4—c5.

Teraz czarne zmuszone są wymienić gońca za skoczka, gdyż 18. ... Gc8 niemożliwe wobec 19. G:e5, H:e5; 20. Hc4† i t. d. Białe więc zostają z silną parą gońców.

18. ... Gb4:c5; 19. Hc1:c5, g7—g5?! 20. Gf4—e5.

Po 20. G:e5, H:e5; 21. H:e5, f:e5; 22. W:a6, Gc4; 23. W:c6, G:e2; 24. We1, Wd2 miałyby czarne kontrszanse.

20. ...Gc6—d5; 21. Wa1:a6, Gd5:g2; 22. K:g2.

Po 22. W:a7 nastąpiłoby 22. ... G:f1!; 23. W:c7, Wd1 i czarne osiągają conajmniej remis wiecznym szachem.

22. ... Wf8—f7; 23. Wf—a1,

Błędem byłoby 23. W:a7 z powodu 23. ... H:a7; 24. H:a7, W:a7; 25. G:a7, Wd2 i czarny odbija pionka.

23. ... Hc7—d6; 24. Hc5:d6; Wd8:d6; 25. Wa6:a7,

Z tem posunięciem mógł biały jeszcze zaczekać i grać najpierw 25. b3! Próba 25. ...Sg4; 26. Gc5, Wd2 rozbiłaby się o 27. Wa1—a2.

25. ... Wf:a7; 26. Wa1:a7, Ge5—c4; 27. Ge3—c5. Wd6—e6.

Na 27.! Wd2 nastąpiłoby 28. Ge7!, co jest, daleko silniejsze niż 28. b3, Se5; 29. e4, g4! i groźba Sf3 z następnym Wd1 jest niebezpieczna.

28.Gc5—d4!

Białe manewrują zgrabnie gońcem! Również wchodziło w rachubę 28. b3, Sd2; 29. Ge3, S:b3?! 30. Wa3 i t. d.

28. ... We6:e2; 29. Gd4:f6, g5—g4;

Grozi mat w 2 posun. Błędem byłoby 30. Wg7†, Kf8; 31. W:g4??. Se3†; 32. Kf3, S:g4; 33. K:e2. S:f6 i wygrywa.

30. Kg2—f1. We2—c2; 31. Wa2—g7†, Kg8—f8;

32. Wg7:g4; Sc4:b2; 33. Gf6:b2, Wc2:b2;

34. Wg4—c4! Wb2—b6; 35. Kf1—e2, Kf8—f7;

Czarny ma nietylko piona mniej, ale i wieżę w defensywnej pozycji. Na 35. ... Ke7?; 36. Wf4 zdobywa drugiego piona.

36. Wc4—h4, Kf7—g6. 37. Wh4—f4, Wb6—b3;

Obie wieże odcięły nieprzyjacielskim królom drogę!

38. Wf4—c4; Wb3—b6; 39. Ke2—e3, Kg6—f5; 40. g3—g4†, Kf5—e6; 41. f2—f4, Ke6—d5;

Do niczego prowadzi 41. ... h5, 42. g5, Kf5; 43. Wc5†, Ke6; 44. f5†, Kd6; 45. g6! i t. d.

42. Wc4—d4†, Kd5—e6;

Po Kc5 nastąpiłoby f5 z następnym Kf4 i pionek f ma wolną drogę.

43. f4—f5†, Ke6—e7; 44. Wd4—e4†, Ke7—f7; 45. h2—h4, Wb6—b1: 46.

Ke3—f4, Wb1—c1; 47. We4—a4, h7—h6; 48. Wa4—a7†, Kf7—g8; 49. g4—g5, Wc1—c4†; 50. Kf4—e5. *Czarny poddał!*

(Uwagi wg. Sachovy tyden).

II PARTIA

Partia Nr. 234 Obrona słowiańska
Dr. A. Aliechin Dr. M. Euwe

1. d2—d4, d7—d5; c2—c4, c7—c6; 3. Sg1—f3, Sg8—f6; 4. Sb1—c3, d5:c4; 5. a2—a4, Gc8—f5; 6. Sf3—e5, e7—e6;

Euwe musi odstąpić od zwykłego wariantu 6. ... Sb—d7, ponieważ w pierwszej partii zdradził tajemnicę jego obalenia.

7. Gc1—g5.

W meczu z Bogoliuborwem 1929 grał Aliechin 7. f3, c5; 8. d:c5, H:d1†; 9. K:d1, G:c5; 10. e4, Gg6; 11. G:c4, ale czarny posun. 11. ... Sc6! wyrównał grę.

7. ... Gf8—b4; 8. Se5:c4, Hd8—d5; 9. Gg5:f6, Hd5:c4; 10. Hd1—d2,

Słabsze było 10. e4, S:c3†; 11. b:c3, H:c3†; 12. Ke2, G:f6; jak również 10. Wc1, g:f6; 11. e4. Ha2. w obu wypadkach z korzyścią dla czarnych.

10. ... g:f6; 11. e2—e4, Hc4—b3; 12. e:f5, Sb8—d7; 12. f5:e6, f7:e6; 14. Gf1—e2, 0—0—0; 15. 0—0, e6—e5;

Lepsze było 15. ... Sb6 z groźbą e5, gdyż na 16. He3 nastąpi H:b2 a na 16. Gg4, Wh—e8; 17. Wf—e1, f5; 18. Gh5, We7 i czarny stoi lepiej.

16. d:e5, Sd7:e5; 17. Hd2—c1, Gb4:c3;

Błędem jest 17. ... Sd3, ponieważ po 18. G:d3, W:d3; 19. Hf4, G:c3; 20. Hf5†, Wd7; 21. b2:c3, H:c3; 22. Wa—d1, Wh—d8, 23. W:7, W:d7; 24. Wd1, biały wygrywa.

18. b2:c3, Wh—g8; 19. Hc1—e3, Kc8—b8; 20. g2—g3, Wd8—d7; 21. Wa—b1, Hb3—c2;

Po 21. ...H:a4? 22. Wa1, Hb3; 23. H:a7† i wygrywa.

22. Wf—e1, Hc2—d2;

Euwe dąży do wymiany hetmanów, spodziewając się równej końcówki.

23. He3:d2, Wd7:d2; 24. f2—f4, Se5—g6;

Z groźbą S:f4.

25. Ge2—c4!; Wg—d8;

Czarny mógł grać 25. ... Sh4!? aby po 26. G:g8, Sf3†, 27. Kf1, S:h2† wymusić remis. Jednak po 26. We3! skoczek stałby eksponowany.

26. We1—e6, Wd8—d6; 27. Wb—e1, Kb8—c7; 28. We6:d6, Wd2:d6;

na 28. ... K:d6 grają białe naprzód 29. Gg8! i grozi We6† oraz G:h7.

29. h2—h4, Kc7—d7; 30. Kg1—f2, Sg6—e7; 31. Kf2—f3, Se7—d5; 32. Gc4—d3! h7—h6;

Również przegrywało 32. ... S:f4; 33. G:h7, lub 32. ... S:c3, 33. G:h7, S:a4; 34. Gf5†, Kc7; 35. h5, Wd8; 36. h6, Wh8; 37. h7, Sc5; 38. We7†, Kd6; 39. Wg7 i wygrywa.

33. Gd3—f5†, Kd7—d8; 34. Kf3—g4!, Sd5—e7; 35. Gd5—b1; Kd8—e8; 36. Kg4—h5, Ke8—f7; 37. Gb1—a2†.

Po 37. K:h6, f5†; 38. Kh5 miałby czarny małe szanse.

37. ... Kf7—f8; 38. Kh5:h6, Wd6—d2; 39. Gd2—e6.

W tej partii daje się zauważyć wielka aktywność 2 figur białych: króla przez jego pochód z g1 na h6 i gońca przez obrotne manewry f1—e2—c4,—d3—f5—b1—a2—e6, przyczem każdy jego ruch można opatrzyć wykrzyknikiem.

39. ... Wd2—d3; 40. g3—g4, Wd3:c3;

41. g4—g5 i czarne poddały.

Uw. wg. Sachovy tyden.

SEMMERING — BADEN

Partia Nr. 235 Sycylijska.
Keres Eliskasses

1. e2—e4,

Ten początkowy ruch, bardzo dawniej lubiany, nie ukazał się ani razu w trzech pierwszych rundach turn. na Semmeringu.

1. ... c7—c5; 2. Sg1—f3,

Gambit 2. b4, c:b4; 3. a3, d5! prowadzi do dobrej gry dla czarnych.

2. ...d7—d6;

Czarny zostawia sobie możność wyprowadzenia skoczka b8 na cć lub d7.

3. b2—b4.

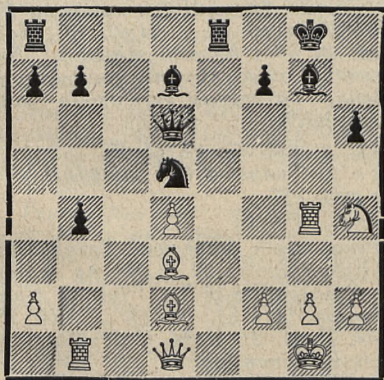
Oryginalny dalszy ciąg, który stosował już Keres w turn. w Ostendzie (1936 r.) przeciw Dynarowi. Normalna droga jest następująca: 3. d4, c:d4; 4. S:d4, Sf6; 5. Sc3, g6; i t. d.

3. ...c5:b4; 4. d2—d4, Sg8—f6; 5. Gf1—d3, d6—d5;

Czarny mógł tu również grać g6 z nast. Gg†.

6. Sb1—d2, d5:e4; 7. Sd2:e4, Sb8—d7; 8. Se4—g5.

Początek ciekawej podróży skoczka.

8. ... Hd8—c7.

Czarny nie może grać h6 z powodu 9. Se6!! f7:e6? 10. Gg6† mat lub 9. ... Hb6, 10. S:f8, i czarna pozycja bez rozszady jest niedobra.

9. c2—c4.

Najpilniejsza kontynuacja ataku.

9. ... h7—h6:

Nie można grać b:c3 z powodu 10. Hh3, e6; 11. S:f7, K:f7; 12. Sg5 z wygraną dla białych.

10. Sg5—h3, g7—g5; 11. Sh3—g1,

Zasługują na uwagę manewry skoczka hetmańskiego.

11. ... Gf8—g7; 12. Sg1—e2, e7—e5;

Lepsze było 12... b6 z nast. Gb7.

13. Se2—g3, 0—0; 14. 0—0, e5—e4;

Lepsze było We8!

15. Sg3:e4, Sf6:e4; 16. Gd3:e4, Hc7:c4;

17. Ge4—d3, Hc4—d5; 18. Wf1—e1, g5—g4;

19. Sf3—h4, Sd7—b6;

Brać piona na d4 nie wolno z powodu 20. Sf5, H:a1; 21. Hg4 i t. d.

20. Wa1—b1. Gc8—d7; 21. We1—e4, Wf8—e8; 22. We4—f4; Hd5—d6; 23. Gc1—d2. Sb6—d5; 24. Wf4:g4!!

(patrz diagram)

Ta ofiara jakości szybko przyśpieszy koniec.

24. ...Gc7:g4; 25. Hd1:g4. Hd6—f6;

Po Sf6 26. H:g7† i Sf5†.

26. Sh4—f5, Kg8—f8; 27. Sf5:g7, Hf6:g7; 28. Hg4—h5, Sd5—f6; 29. Hh5—h4. h6—h5; 30. Wb1:b4, Wa—c8; 31. h2—h3, Wc8—c7; 32. Wb4—b5, We8—e6, 33. Wb5:h5!!

Czarne poddały, ponieważ po S:h5 nastąpi 34. Hd8†. We8; 35. Gb4† z matem w kilku posunięciach.

Partia 236 Obrona Nimcowicza

Petrow Eliskasses

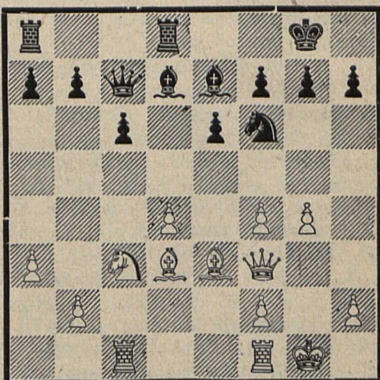
1. d2—d4, Sg8—f6; 2. c2—c4, e7—e6; 2. Sb1—c3, Gf8—b4; 4ż e2—e3, 0—0?;

Należało G:c3†.

5. Sg1—e2, d7—d5; 6. a2—a3, Gb4—e7; 7. Se2—f4, c7—c6; 8. c4:d5. Sf6:d5;

Lepsze było e6:d5. Teraz straci czarny równowagę w centrum, nie rozwiązawszy przytem problemu rozwinięcia gońca c8.

9. Gf1—d3, Sb8—d7; 10. 0—0, Sd5:f4, e3:f4, Sd7—f6; 12. Gc1—e3, Hd8—c7; 13. Hd1—f3. Wf8—d8; 14. Wa1—c1! Gc8—d7; 15. g2—g4!

Dzięki przewadze w centrum i trudnościom czarnych w rozwinięciu akcji na skrzydle hetmanowskim, mogą białe rozpocząć błyskawiczny atak na skrzydło króla.

15. ... Gd7—e8: 16. g4—g5, Sf6—d5: 17. Sc3:d5, e6:d5: 18. f4—f5, g7—g6; 19. h2—h4! Ge8—d7: 20. f5:g6, h7:g6: 21. h4—h5, Kg8—g7: 22. Kg1—g2, g6:h5!

Na tym posun. założył czarny całą swą obronę. Gdyby biały bil na h5, szybko przegrałby partię po Wh8! A jednak

23. Ge3—f4!!

Kryje w sobie widoczną groźbę, zmuszając czarne do oddania pola f6 dla białego hetmana.

23. Ge7—d6: 24. Gf4—g5, Gd7—g4; 25. Hf3—f6†, Kg7—g8; 26. Hf6—h6, f7—f5; 27. g5:f6, Hc7—f7; 28. Gg5—e5, Gd6:e5; 29. d4:e5, Wd8—d7; 30. f2—f3, Hf7—e6; 31. Hh6—g5†. Czarny poddał.

Partia Nr. 237 Obrona Grünfelda
Keres Flohr

1. d2—d4, Sg8—f6; 2. c2—c4, g7—g6; 3. Sg1—f3, Gf8—g7; 4. g2—g3, c7—c6!; 5. Gf1—g2, d7—d5; 6. c4:d5, Sf6:d5.

Prostsze było bić pionem. Flohr widocznie szuka komplikacyj i gra na wygraną.

7. 0—0, 0—0, 8. Sb1—c3, Sd5:c3; 9. b2:c3, c6—c5; 10. Gc1—a3! c5:d4; 11. Sf3:d4!

Keres gra ostro na atak, nie zważając na słabość piona c!.

11. ... Hd8—c7; 12. Hd1—b3, Gg7—f6;

Trudności czarnych świadczą o tem, że debiut rozegrały niepomyślnie. Ostatnie posun. przygotowuje rozwinięcie skoczka b8 na d7. Zdaje się jednak, że lepiej było grać w 12 ... Sc6. ponieważ zarówno po 13. Sb5. Hb8; 14. G:c6, b:c6; 15. Sd4, Hc7: i t. d. jak i po 13. S:c6, b:c6; 14. Hc4, Ge6! i t. d. jest pozycja czarnych mniej ścieśniona, aniżeli w partii.

13. Wf1—d1, Sb8—d7; 14. c3—c4!; Sd7—c5; 15. Hb3—b4, Sc5—e6;

Silniejsze było 15. ... Sa6, aczkolwiek i po tym stał biały lepiej.

16. Sd4—b5.

Po 16. S:e6, G:e6; 17. H:b7 biały nic nie zyskuje, gdyż wisi wieża a1 i pion c4.

16. ... Hc7—e5; 17. Wa1—c1; Wf8—d8;

Nie wolno 17 ...H:e2 z powodu 18. Sc3, He5; 20. Hb5 i czarny niema dostatecznej obrony.

18. Wd1—d5!

Czarny hetman niema dobrych odejść. Na 18. ... Hb8 rozstrzyga 19. Wc—d1, a na 18. ... H:e2, 19. Sc3, Hg4; 20 h3 i hetman złapany. Nie pozostaje więc nic innego, jak wymiana. To jednak sprowadza inne nieszczęście.

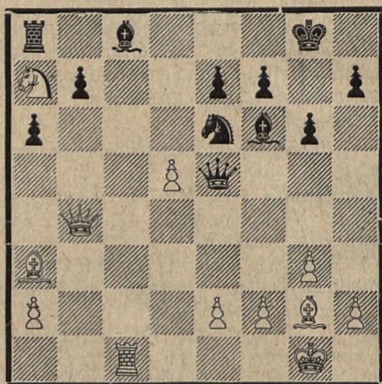
18. ... Wd8:d5; 19. c4:d5,

To jest właśnie ten „niegdyś" słaby pion c3!

19. ... a7—a6;

Przyśpiesza przegraną. Beznadziejne było również 19. ... Sf8, na co mogło nastąpić bądź S:a7! lub e4 z następnym f4 i e5. Po 19. ... Sd4, 20. S:d4, H:d4; 21. H:d4, G:d4; 22. G:e7 i klęska nieunikniona.

20. Sb5—d7!!

Decydujące posun., którym biały zyskuje w każdym wypadku figurę.

Po 20. ... W:a7; 21. W:c8†, Sf8; 22. Hb6, Hd4; 23. Gc5 otrzymałby biały całą wieżę.

20. ... Se6—d4; 21. Wc1:c8†, Wa8:c8; 22. Sa7:c8; He5:e2; 23. h2—h4, Sd4—f5; 24. Hb4—e4,*czarny poddał.*

Z TURNIEJU MISTRZOWSKIEGO W SZTOKHOLMIE.

Partia Nr. 238 Obrona Nimcowicza
R. Fine G. Danielsson

1) d2—d4, Sg—f6; c2—c4, e7—e6; 3) Sb1—c3, Gf8—b4;

Obrona Nimcowicza, grywana na turniejach mistrzowskich już od 25 lat, jest jeszcze co do swej wartości niewyjaśnioną.

4) Hd1—c2, d7—d5;

Aliechin grywa często w ostatnich czasach 4... Sc6. Fine zaś uważa posunięcie w tekście za solidniejsze.

5) a2—a3.

Prawdopodobnie silniejsze jest 5) c:d. Jakkolwiek posunięcie w tekście zostało już dokładnie przeanalizowane, to jednakże każdy turniej przynosi na tym polu nowości.

5... Gb4:c3†; 6) Hc2:c3, Sf6—e4; 7) Hc3—c2, O—O.

Mało przedsiębiorcze. Najlepsze jest 7... Sc6; 8) e3, e5. Partia Fina przeciw Feiginowi w ostatnim turnieju w Hastings, prowadzona według analizy rosyjskich teoretyków, nie wykazała, jednak, czy wariant Sc6 jest zupełnie poprawny. (Fine co prawda wygrał ją, ale przeciwnik zrobił słabe posunięcie. Przyp. Red.)

8) e2—e3, Sb8—d7; 9) Gf1—d3, f7—f5; 10) Sg1—e2, c7—c6.

Czarne są osłabione na czarnych polach. Posunięcie w tekście było konieczne. Po 10... c5 nastąpiłoby 11) Sf4! na co mogłoby nastąpić 11... Sd—f6; 12) c:d, e:d; 13) d:c, g5; 14) Se2, Sd7; 15) b4 i t. d.

11) O—O, Se4—d6;

Z zamiarem wywołania c5.

12) c4—c5.

Biały nie ma nic lepszego. Po 12) c:d otrzymuje czarny możliwości ataku, zaś po 12) b3, d:c; 13) b:c, e5! grożąc e4 i czarne mają b. dobrą partię.

12... Sd6—e4; 13). b2—b4, a7—a6.

Nowe osłabienie. Z powodu nierozwinięcia pozycji, czarnym trudno przeprowadzić możliwą akcję.

14) f2—f3, Se4—f6; 15) Gc1—d2.

O wiele lepsze niż 15) Gb2. Czarny chce przeforsować e6—e5, ponieważ w inny sposób nie uda mu się wprowadzić gońca do gry. Aby ten zamiar wykonać, musi czarny grać g7—g6, na co biały przez e3—e4 pragnie otworzyć grę. Dlatego właśnie białe zatrzymują gońca na przekątnej c1—h6.

15... g7—g6; 16) Se2—g3, e6—e5; 17) e3—e4!

17... f5—f4;

Stosunkowo najlepsze. Po 17... f:e; 18) f:e, e:d; 19) Gg5, He7; 20) Wa—e1 położenie czarnych jest nie do utrzymania. Również 19) e:d, c:d; 20) G:g6 jest zupełnie poprawne.

18) Sg3—e2, g6—g5.

Lepiej było 18... d:e; 19) Gc4†, Kg7; 20) f:e, g5; 21) d5, poczem białe lepiej stoją, ale nie mają rozstrzygającej przewagi. Mniej dobrym byłoby: 18... d:e; 19) G:e4, S:e4; 20) H:e4, We8; 21) d:e, S:e5; 22) G:f4, Gf5; 23) Hd4, Sd3 na korzyść czarnym.

19) e4:d5, c6:d5; 20) Gd2—c3.

Przezorniej było 20) d:e, S:e5; 21) Sd4 z wspaniałą grą figur.

20... e5—e4;

Jedyna szansa (w razie 20... e:d; 21) G:d4).

21) f3:e4, Sf6:e4.

Nie d:e z powodu 22) Gc4†, Kg7; 23) d5, He7; 24) Sd4, Se5; 25) Se6†, G:e; 26) G:e5 i wygrywa.

22) Gd3:e4, d5:e4; 23) Hc2—a2†.

Złe byłoby 23) H:e4 z powodu 23... Sf6; 24) He5, Sd5; po czym wolne piony białych są zablokowane i czarne z powodu różnobarwnych gońców mają szanse na remis.

23... Kg8—g7.

Z powodu otwartej pozycji króla nasuwają się rozmaite możliwości ofiar np.: 23... Wf7; 24) S:f4, g:f;

25) W:f4, Sf6; 26) Wa—f1, Kg7; 27) d5 i t. d.

24) d4—d5†, Kg7—g6;

Na 24... Sf6 wygrywa 25) S:f4, g:f; 26) f4, Kg6; 27) Wa—f1 i t. d.

25) Ha2—c2, Hd8—e8;

Po 25... Sf6; 26) G:f6, H:f6; 27) H:e4†, 28) Hd4 i wygrywa końcówka białych.

26) Wa1—e1, Wf8—f5;

Nie ma innych obron, np.:

I. 26... Kh6; 27) S:f4 (lepszy i piękniejszy, aniżeli 27) h4, co także jest bardzo silne), 27... g:f; 28) W:e4, Hg6; 29) We6, Sf6; 30) H:g6†, K:g6, 31) Wd6, Kg5; 22) G:f6†, W:f6; 33) Wd8, Wf7; 34) d6, Wd7; 35) Wg8† i wygrywa.

II. 26... Sf6; 27) S:f4†!, g:f; 28) G:f6, W:f6; 29) W:e4, Hf7! 30) W:f4†, Gf5; 31) W:f5, W:f5; 32) g4 i wygrywa.

27) Se2:f4†, g5:f4; 28) We1:e4, He8—f7; 29) We4:f4, Sd7—e5;

lub 29... Sf8; 30) g4.

30) Gc3:e5, h7—h5; 31) Hc2—d3, czarne poddały.

Po 31... Gd7; 32) Hg3†, Kh6; 33) W:f5, G:f5; 34) W:f5 i koniec partii.

(Uwaga R. Fine w „De Schaakwereld").

KRONIKA

TORUŃ. — Z inicjatywy wiceprezesa Inowrocławskiego Klubu Szachistów p. Konarkowskiego odbył się w Toruniu w niedzielę, dnia 3 października br. pierwszy zjazd delegatów klubów i sekcyj szachowych na Pomorzu. Na Zjeździe reprezentowane były najpoważniejsze ośrodki szachowe na Pomorzu jak: Bydgoszcz, Toruń, Inowrocław i Grudziądz.

Celem zjazdu było utworzenie Pomorskiego Okręgu Szachowego. Po referacie p. Konarkowskiego „O potrzebie zorganizowania Okręgu Pomorskiego", rozwinęła się ożywiona dyskusja, po której jednogłośnie uchwalono stworzyć Pomorski Okręg Szachowy z siedzibą w Toruniu.

Do pierwszego zarządu wybrano pp.: mrg. Kulla (Toruń) — prezes, inż. H. Tomaszewicz (Bydgoszcz — wiceprezes, st. s. Trela (Toruń) — sekretarz, Piątkowski (Toruń) — skarbnik, kier. szkoły Konarkowski (Inowrocław) — ref. propagandowy, Schmechel (Grudziądz) — gospodarz, Matowski (Toruń) — kapitan. Bezpośrednio po zjedzie delegatów odbyło się zebranie nowowybranego zarządu, na którym omówiono najbliższe prace związane z organizowaniem się Okręgu Pomorskiego.

Utworzenie okręgu szachowego było wielką potrzebą dla ożywienia życia szachowego na Pomorzu. Od chwili przyłączenia Pomorza do Polski, aż do czasów dzisiejszych, szachiści pomorscy nie mieli możności brania udziału w ogólnopolskich turniejach szachowych — o mistrzostwa Polski dla braku istnienia okręgowego związku. Gra szachowa, uprawiana i podtrzymywana przez poszczególne kluby, nie rozwijała się w tym stopniu, jak wymagało tego życie i postępy w tej dziedzinie w innych już dawno zorganizowanych okręgach należących do Polskiego Związku Szachowego

W pierwszym rzędzie nowo utworzony Okręg Pomorski rozwinie działalność propagandową, ażeby przyłączyć wszystkie kluby i sekcje szachowe na Pomorzu. Założy względnie dopomoże chętnym przy zakładaniu nowych klubów w poszczególnych miastach, gdzie życie szachowe nie jest ujęte w ramy organizacyjne. Zorganizuje turniej o mistrzostwo Okręgu, — ażeby na najbliższe mistrzostwa Polski wydelegować przedstawiciela szachistów pomorskich. Pod egidą okręgu będą się odbywały mecze towarzyskie drużynowe, międzyklubowe i międzymiastowe. Z przyczyn wyżej wymienionych koniecznością życiową każdego klubu i sekcji szachowej jest

należenie do Okręgu. Potężny i dobrze zorganizowany okręg będzie mógł zająć należne sobie miejsce wśród pozostałych Polskiego Związku Szachowego, a wychowankowie Okręgu będą mogli z powodzeniem sięgnąć po najszczytniejsze miejsca w klasie mistrzów polskich.

Wszystkie kluby i sekcje szachowe, również szachiści zamierzający zorganizować kluby i sekcje mogą się zwrócić z wszelkimi sprawami do Pomorskiego Okręgu Szachowego — Toruń — Ratusz.

Nowemu Związkowi Okręgowemu życzymy pomyślnego rozwoju.

SEMMERING—BADEN. — Zakończony turniej arcymistrzów przyniósł następujące wyniki:

		1	2	3	4	5	6	7	8	I	II	pkt.
1	P. Keres, Estonia		½,½	½,½	1,0	½,1	1,0	½,1	1,1	5	4	9
2	S. Reshewsky, U.S.A.	½.½		½,½	½,½	½,½	½,½	1,½	1,½	4½	3½	8
3	J. R. Capablanca, Kuba	½,½	½,½		½,½	1,½	½,0	½,1	½,½	4	3½	7½
4	S. Reshewsky, U.S.A.	0,1	½,½	½,½		½,½	1,1	½,0	1,0	4	3½	7½
5	S. Flohr, Czechosłow.	½,0	½,½	0,½	½,½		1,½	½,½	1,½	4	3	7
6	E. Eliskasses, Austria	0,1	½,½	½,1	0,0	0,½		½,1	0,½	1½	4½	6
7	W. Ragozin, ZSSR.	½.0	0,½	½,0	½,1	½,½	½,0		1,½	3½	2½	6
8	W. Petrows, Łotwa	0,0	0,½	½.½	0,1	0,½	1,½	0,½		1½	3½	5

Niespodziewane zwycięstwo „zdecydowane" Keresa wysuwa go na czoło potęg szachowych młodszej generacji. Gdyby młody ten zwycięzsca potwierdził w najbliższym czasie swój obecny wynik w podobnie gatunkowo ciężkim turnieju mógłby snadnie kandydować do walki ze zwycięzcą meczu Alechin — Euwe. Kandydaci do walki z mistrzem świata (Capablanca i Flohr) brani pod uwagę przy zielonym stole na kongresie FIDE tym razem zawiedli.

KIJÓW. W mistrzostwach Ukrainy pierwszym był Bogatyrczuk — 12½ p., dalej Pohrebyski 11½, Konstantynopolski i Korchmar 11, Bron 10½. Osiemnastu uczestników.

CHICAGO. W turnieju zorganizowanym ku czci Morphy'ego zwyciężył Polland — 7½ p., przed H. Steinerem — 6½ p.

DZIAŁ ZADAŃ

Jubileusz Dr. E. Birgfelda

W roku bieżącym obchodził 50-tą rocznicę urodzin znakomity kompozytor niemiecki dr. E. Birgfeld. Szerokim rzeszom problemistów całego świata jest on dobrze znany, jako wieloletni redaktor jedynego czasopisma, poświęconego całkowicie kompozycji, a mianowicie: „Die Schwalbe".

Z okazji tego jubileuszu został wydany specjalny numer zawierający szereg ciekawych artykułów oraz zadań poświęconych dr. Birgfeldowi, między nimi zadanie M. Wróbla jako jedyne z Polski. Ogół naszych kompozytorów nie wiedział o tej rocznicy.

Redakcja działu zadań składa Jubilatowi szczere choć spóźnione życzenia jak najdłuższej dalszej owocnej pracy i wszelkiej pomyślności.

Mecz Holandia - Polska

Mecz ten, jak już podaliśmy, zakończył się zwycięstwem Holandii.

Po odniesionym poprzednio świetnym, choć — przyznajmy — dość nieoczekiwanym zwycięstwie nad Węgrami, porażka ta jest tym bardziej dla nas dotkliwa, że również — nieoczekiwana. Przyczynił się do niej w znacznej mierze pech: przepadł nam szereg najlepszych prac, m. in. zadania Hebelta, zajmujące pierwsze miejsce w obydwu tematach! Niemało zaważyła też zmiana systemu punktowań: przy systemie „węgierskim" wygralibyśmy ten mecz 37:35.

Tak radykalna zmiana wyniku musi nasunąć nam pewne refleksje. Z krajami, w których problemistyka rozpowszechniona jest tak szeroko, jak w Holandii, nie możemy przyjmować spotkań na dużej ilości szachownic; natomiast czołowa grupa naszych kompozytorów, jak widzimy, nawet przy niepowodzeniu potrafiłaby sobie zapewnić zwycięstwo. A więc jedynie system, zastosowany w spotkaniu z Węgrami (8:8, punktuje się tylko 8 pierwszych) — przynajmniej na razie — jest dla nas odpowiedni.

Rozstrzygnięcie tego meczu sprawiło sędziom sporo trudności, czego wynikiem są nieraz rozbieżne oceny zadań: 8:1, 3:9, 12:2! A przecież był to konkurs tematowy, gdzie ocena jest ułatwiona, bo rozstrzyga tu przede wszystkim ilość i jakość wariantów tematowych.

Holenderski Związek Przyjaciół Problemistyki, w porozumieniu z naszymi kompozytorami, przystąpił do opracowania tego spotkania w formie broszury. My ograniczymy się do podania kilku ciekawych prac z obydwu tematów.

Przedmiotem meczu były dwa tematy:

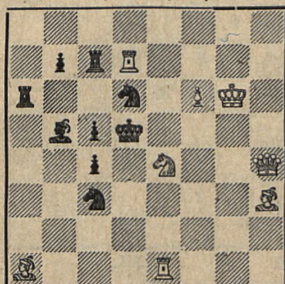
1. *Holenderski.* W wielokrotnej baterii po za figurą bateryjną znajdują się conajmniej dwie figury obstrzałowe. Król czarny, poruszając się, wkracza w pole działania coraz to innej figury obstrzałowej. Temat nie jest poza tym niczym ograniczony i może być łączony z dowolnymi ideami.
2. *Polski.* Groźba wykorzystuje związanie czarnej figury. Czarne parują groźbę, uwalniając tę figurę innymi, znajdującymi się w półzwiązaniu. Półzwiązanie musi być całkowite, przynajmniej w grze pobocznej.

Ocena ogólna w temacie polski będzie dość skromna. Suchy i niewdzięczny temat nie dał autorom pola do popisu (już to nie mamy szczęścia w wyborze tematów!); na uwagę zasługują tu zadania: Drese — przedstawiające temat czterokrotnie — rzecz niełatwa!; Kamstra i Czarneckiego — w obydwu warianty tematowe łącza się z unikaniem duali przez związanie białej bierki; de Jongha i Smita, których autorzy przeprowadzili raz jeszcze pełne półzwiązanie w grze pobocznej.

Temat holenderski był bardzo łatwy — tak łatwy i niesprecyzowany, że tematowość niektórych wariantów w wielu zadaniach jest sporna. Niemniej dał on wiele pięknych prac. Wymienimy tu niektóre tylko: bezwzględnie najlepsze zadanie M. Wróbla, dające w 2 grach (i groźba też jest grą!) temat Foschiniego; Rooy, precyzujące warianty tematowe aż czterema kontrszachami; Przepiórki, przedstawiające ten rozpasany temat w zwięzłej formie white-to-play; Koldijka, przemawiające swą prostotą i jednolitością.

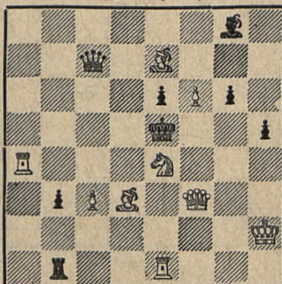
Temat holenderski

M. Wróbel
(14 miejsce)

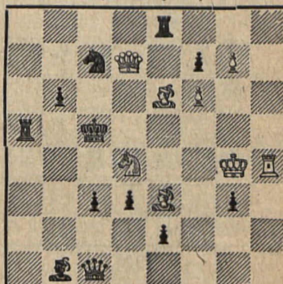
1. Gg2.

H. H. Kamstra
(3 miejsce)

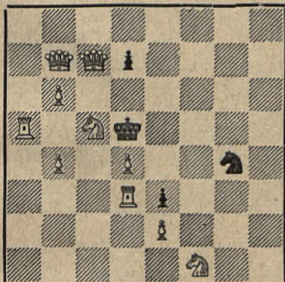
1. Hg2.

C. de Rooy
(15 miejsce)

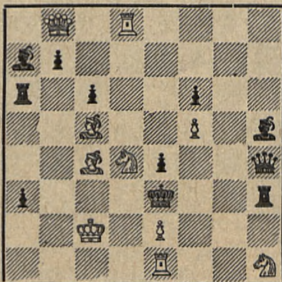
1. Kf5.

D. Przepiórka
(5 miejsce)

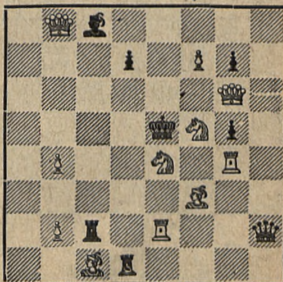
1. Hf4.

J. Hartong
(8 miejsce)

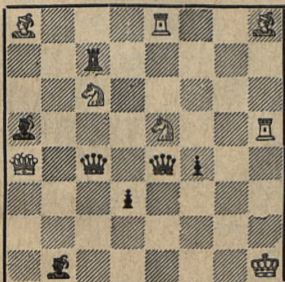
1. Kb3.

J. J. Ebben
(6 miejsce)

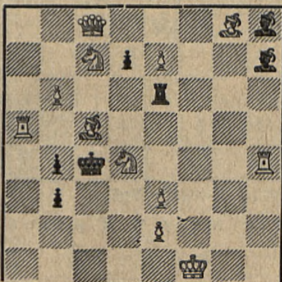
1. Sd4.

L. Tuhan — Baranowski
(16—17 miejsce)

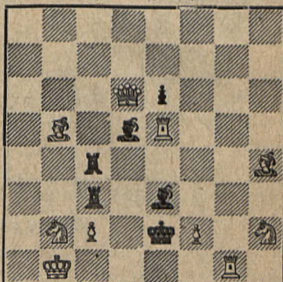
1. Hd1.

F. W. Nanning
(11 miejsce)

1. Sd5.

A. M. Koldijk
(8 miejsce)

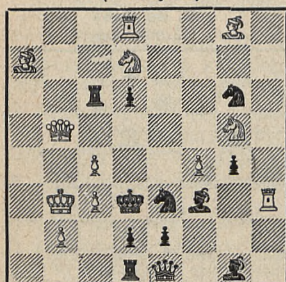

1. Wg2.

Wszystkie maty w 2 posunięciach

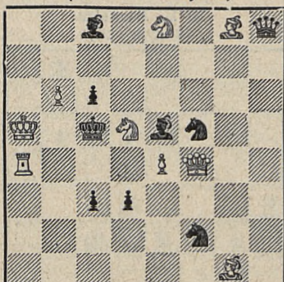
T e m a t p o l s k i

G. H. Drese
(1 miejsce)

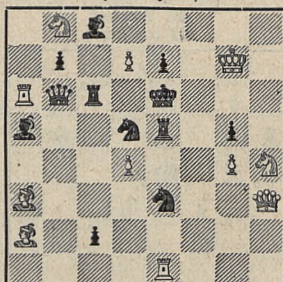
1. Gh7.

St. Tytor
(10 — 11 miejsce)

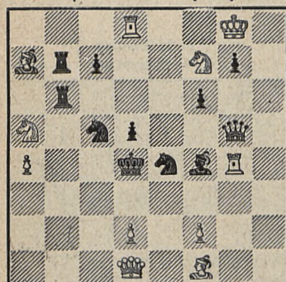
1. Sb4.

E. Wolański
(3 miejsce)

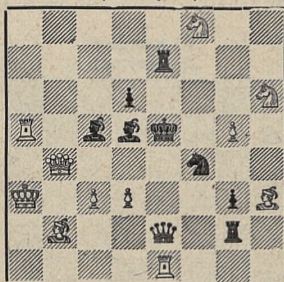
1. Sf3.

J. Holler
(13 — 14 miejsce)

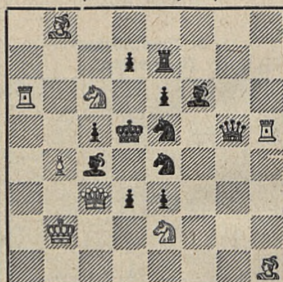
1. Hb3.

M. Pfeiffer
(2 miejsce)

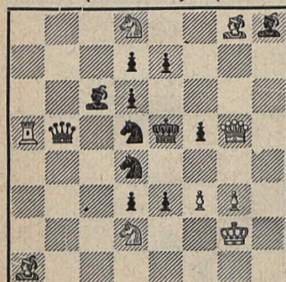
1. Ge6.

H. H. Kamstra
(5 — 7 miejsce)

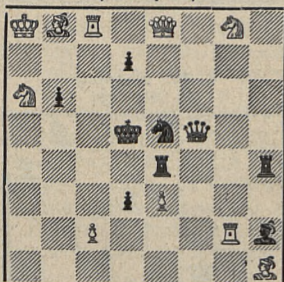
1. Sa5.

T. Czarnecki
(5 — 7 miejsce)

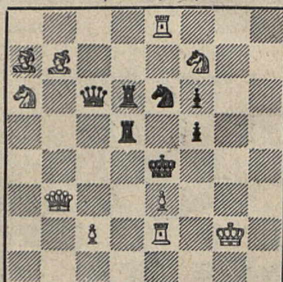
1. Ge6.

Th. de Jongh
(8 miejsce)

1. Wg5.

G. Smit
(4 miejsce)

1. Wf2.

W s z y s t k i e m a t y w 2 p o s u n i ę c i a c h

* * *

Pertraktacje w sprawie rewanżowego spotkania z Węgrami są w toku i w krótkim czasie zostaną zakończone. Jesteśmy zdania, że rewanż ten powinien się odbyć na poprzednich warunkach; jedynie zamiast trzech, może wystarczyłyby dwa tematy.

Rozwiązania

Nr. 187 (**M. Havel**). 1. Hg2 gr. 2. Se7†; 1.... H:a8 2. Sh6†; 1.... Kh7 2. Sf8†; 1.... Sc6 2 2. SF8! Nr. 188 (**E. i J. Pedersen**). 1. G:c7. Dwie pary „antydualowych" wariantów; zbyt ciężka pozycja (7 białych pionów!) Nr. 189 (**E. Saarenheimo**). 1. Wg2 gr. 2. S:c4†; 1.... We:e5† 2. Kf3; 1.... W:c5 (d4)† 2. Ke3; 1.... Wd:e5† 2. Kf4; 1.... S:c5† 2. Kf3. Zadanie na kontrszachy z dobrą grą złudną. 1. Kf3? Nr. 190 (**I. Mikan**). 1. H65, f2; 2. Hf1; 1.... f5 2. W:a2; 1.... d3 2. Hc4. Nr. 191 (**T. Feldmann**). 1. Se—g4 Nr. 192 (**S. Limbach**) 1. Sd—f2, e2; 2. Sh3! e3; 3. Sf4! 1.... e:f2; 2. Kf1, e3; 3. d:c3; 1.... e(c):d2†; 2. Kd1, c(e)3; 3. Sh3. Echo kameleonowe. Nr. 193 (**E. Goldschmiedt**). 1. Hc5. Nr. 194 (**F. Armengol**). 1. 0—0. Nr. 195 (E. Wolański). 1. Hh4. Nr. 196 (**A. P. Eerkes**). Intencja 1. H:d2; nierozwiązalne po 1... G:c5, uboczne 1. Hh7†. Nr. 197 (**H. Lies**). 1. Hg5. Nr. 198 (**S. P. Krjuczkow**). 1. Sc3. Nr. 199 (**C. G. Gavrilov**). 1. c4. Nr. 200 (**I. A. Rusek**). 1. Kd4, Wa1; 2. Hb1†! Uboczne 1. Ga4, Wa1 2. Hb1† lub Hb3†. Nr. 201 (**S. Limbach**). 1. Gc2. Białe półzwiązanie. Nr. 202 (**S. Limbach**). 1. Hb6! Nr. 203 (**M. Wójcik**). 1. Se4, gr. 2. Sf6†; 1.... Ga7; (b6,c5), 2. Sf6†, e:f; 3. H:h2†! 1.... Gf2; 2. Sg3†. Doskonały wariant po 1... Ga7. Nr. 204 (**J. Rusek**). 1. Ke4, Gb8; 2. Kd5†; 1.... Gg8; 2. Ke5†. Echo kameleonowe. Nr. 205 (**M. Wróbel**). 1. b4, gr. 2. Hb2; 1.... e4(f5); 2. Hb3! f5 (e4)† (Niespodziewane otwarcie linii a1—g7!) 3. c3 mat; 1.... Sg5; 2. H:g3. Nr. 206 (**K. A. L. Kubbel**). 1. Gh4, G:h1; 2. Hd1†, Kg2; 3. He1; 1.... G:d3; 2. Hf3†, Kg1; 3. Hh3! 1.... G dow. 2. Sf2, Gf3; 3. H:f3. Piękna miniatura! Nr. 207 (**A. P. Gulajew**). 1. Hd8, Sdow. 2. e8H (W); 1.... Sd7 2. W:d7; 1... Se8; 2. Hd5†. Nr. 208 (**K. A. K. Larsen**) 1. Gf8. Dwa uwolnienia b. Skoczka; unikanie duali przez odsłony czarnych figur. Treść dość skąpa. Nr. 209 (**Fr. Cieślak**) 1. Wg5. Nr. 210 (**S. Limbach**). 1. W61! Bardzo dobre zadanie. Nr. 211 (**Hassberg**). 1. Sc5. Nr. 212 (**F. Armengol**). 1. Wf4. Nr. 213 (**J. Holler**). 1. 62—b3. Pomysłowo wykonany trudny temat. Nr. 214 (**C. G. Gavrilov**) 1. Wg7. Uboczne 1. W:d7; 1. S:d4†; 1. We6†. Nr. 215 (**Sz. Krelenbaum**) 1. Gd7. Jak nam pisze p. Fux, zadanie to jest antycypowane: S. Leites, Szachmatnyj Listok: s3W1S1—4g3—5Hs1—4hSKI—2PIkp1p—W4p1G—2P2P2—G7. 1. Gg4 Nr. 216 (**L. Apró**). Intencja 1. Hh8; nierozwiązalne po 1... G:h5 (d5). Nr. 217 (**Z. Zilahi**) 1. h8H. Nr. 218 (**A. P. Eerkes**). 1. H:e2. Nr. 219 (**M. Wróbel**). 1. Hh8! Nowy temat: unikanie duali w wariantach kontrszachowych. Red. L. Tuhan—Baranowski nazwał ten temat nazwiskiem jego odkrywcy uważamy to za rzecz zupełnie słuszną. A więc będziemy mieli „temat Wróbla".

Maximum punktów wynosiło 94.

Zdobyli: T. Płaczek 84 (472) — nagroda, Fr. Kutschera 72 (476), J. Fux* 86 (339), W. Hebelt* — (328) B. Przybylski 86 (307), St. Sobolewski 82 (278), Fr. Cieślak* 72 (257), St. Gawlikowski 77 (239), Sz. Krelenbaum — (190), St. Krzysik 86 (185), ppor. M. Guzicki 80 (164), Wł. Suchodolski 80 (164) inż. M. Hieropolitański 72 (156), B. Starzycki 66 (153), J. Stępień 76 (130), M. Grzęda 58 (115), W. Turczański — (94), W. Jaxa-Rożen* 36 (87), D. Holckener — (65), A. Szyler 21 (60), K. Lange 58 (58), I. Rozett — (58), R. Pietruszajtys 34 (34).

Rozwiązania z Nr. Nr. 7, 8 i 9 należy przesyłać do dnia 1 grudnia 1937 roku.

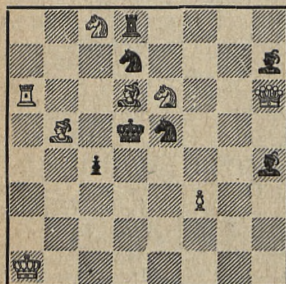
Errata

W zad. Nr. 235 na d5 powinien stać **biały** pion. W zad. Nr. 242 na c2 opuszczono białego piona. W zad. Nr. 244 na f6 powinien stać czarny Goniec. W zad. Nr. 261 — biały Goniec na h1!

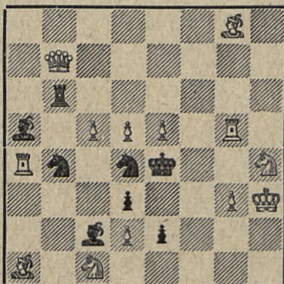
Nasz II konkurs

Entries to: Bewerbungen an:
St. Łękawski, Warszawa 1, Wspólna 58 m. 1.

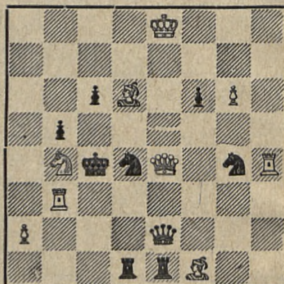
Nr. 265 **S. S. Lewmann**
Moskwa

Nr. 266 **W. Grzankowski**
Toruń

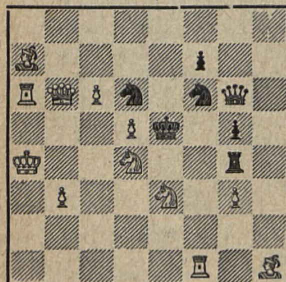

Nr. 267 **G. Smit**
Hilversum

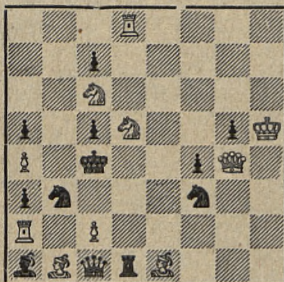

Mat w 2 posunięciach

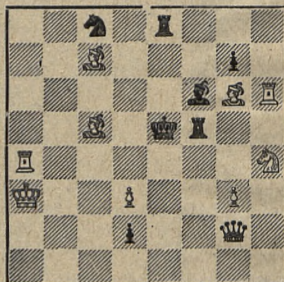
Nr. 268 **L. Lindner**
Budapest

Nr. 269 **J. Rage**
Kocser

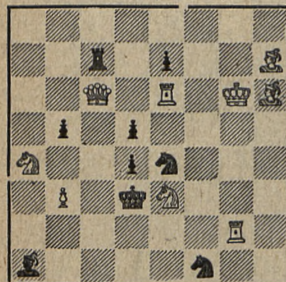

Nr. 270 **L. Apre**
Miskolc

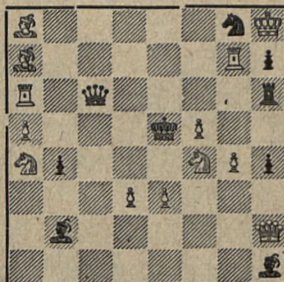

Mat w 2 posunięciach

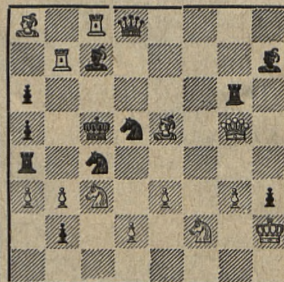
Nr. 271 **L. Klein**
Budapest

Nr. 272 **F. Fleck**
Budafok

Nr. 273 **G. Paros**
Budapest

Mat w 2 posunięciach